

Les lliçons del foc

Més enllà d'aquestes consideracions de manual, penso que ha arribat l'hora de fer una reflexió profunda i serena, rigorosa i realista, de tots plegats, sobre com podem evitar que se'ns cremi el país. Abans, només unes dades que cal tenir en compte per entendre la nostra realitat. La superfície forestal de Catalunya representa més del 64% del territori, és a dir, 2.075.000 hectàrees. I, d'aquesta extensió, el 41% són boscos arbrats, mentre que la resta està composta per matollars, pastures i erms naturals. Pel que fa a la titularitat, el 75% és privada i el 25% pública. Aquestes dades em suggereixen, d'entrada, dues consideracions. En primer lloc —per la importància de la massa forestal del país i el que representa per a la riquesa del territori—, que segurament ens cal redissenyar les estratègies públiques per ser més eficaços en la prevenció dels incendis. En segon lloc, que cal establir un nou pacte de responsabilitat compartida entre els propietaris privats dels boscos —que són la gran majoria— i els propietaris públics. Aquí, entenc que conflueixen diversos aspectes sobre els quals hem d'actuar, en aquesta tasca de prevenció que és responsabilitat de tots. Boscos poc o gens gestionats, alguns literalment abandonats, i una massa forestal acumulada que cal netejar, s'ajunten amb una activitat afeblida de pagesos i ramaders —el sector primari que hi viu i hi treballa— i una burocràcia poc facilitadora a l'hora d'actuar sobre el territori. La terra se'ns queixa, i ens ve a dir que hauríem de revisar aquest model de creixement que cada vegada es fa més insostenible. Quan el món crema ens està advertint que hem de posar les llargues i ens insta a prendre més decisions, individuals i col·lectives, públiques i privades, per no viure per sobre del que el territori pot aguantar. Tot plegat s'agreuja en un context d'emergència climàtica que, als municipis de costa, patim especialment. Per terra, mar i aire. Per això, a Calonge i Sant Antoni hem pres la decisió de promoure, després de l'estiu, unes jornades per tractar de l'impacte del canvi climàtic als municipis de costa, amb la participació de científics, tècnics, polítics i agents del territori. Per posar sobre la taula un diagnòstic real i unes accions realistes per fer-hi front. Als embats del foc i als embats del mar. No vull acabar aquestes línies sense expressar el meu personal reconeixement a la tasca de bombers, agents rurals, agrupacions de defensa forestal, cossos d'emergència, Policia Local i del conjunt de la ciutadania. Moltes gràcies!

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/07/08/les-llicons-foc-132269091.html>